

મંગલમય કહાન

ભાગ - ૨

પરમ પૂજ્ય શ્રી કહાન ગુરુદેવશ્રીની આદર્શમય જીવનગાથા...

ભાગ – ૨

પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી આજન્મ વૈરાગી હતાં. બચપણથી જ કોઈપણ અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ લૌકિક પ્રસંગોએ સંસાર – સંયોગ પ્રતિ સદા ઉપેક્ષા રહેતી. તેઓશ્રી ન્યાય વિના પરાણે કોઈ વાત સ્વીકારતા નહીં. દરેક સમયે વિચિક્ષણ નિરીક્ષણ એ ખાસ ગુણ હતો. નાનીવયથી જ તેઓશ્રીને નિરંતર સત્યની શોધ રહેતી અને એ વાતની ખટક રહેતી કે હું જેની શોધમાં છું તે મળ્યું નથી અને જે મળ્યું છે તેમાં મને સત્ય દેખાતું નથી. આ ભવમાં મારે મારા આત્માનું હિત કરી લેવું છે એવી ધૂન પણ સદા રહેતી. સંયોગો પ્રત્યે ઉપેક્ષાવૃત્તિ, સત્યની શોધ અને આત્મહિતની ધૂનના કારણે તેઓશ્રીને અલૌકિક તત્ત્વ હાથમાં આવ્યું અને તેની મીઠી-મધુરી બંસરી સુવર્ણપુરીમાં એવી તો વગાડી કે દેવોને પણ આશ્ચર્ય થયું. ભવિક લોકોનાં ટોળેટોળાં આ અધ્યાત્મ બંસરીના સૂર સાંભળી ડોલવા લાગ્યા. ચાલો, આપણે સૌ પણ એ સૂર સાંભળવા જઈએ...

કહાને એવી બંસરી બજાવી કે, આત્મનાદ ગજાવ્યા ઉજમબા;
થયો ધર્મધુરંધર ધોરી ને જગતારણહારો ઉજમબા....

કહાન ગુરુએ બંસરી બજાવી, મીઠાં એ બંસરીના સુર...
સુવર્ણપુરે કહાન પધાર્યા...

મીઠાં આ સૂર અહીં આવ્યા છે ક્યાંથી, જાગ્યો છે એક કોઈ સંત... સુવર્ણપુરે...૧
ચાલો સહુ એ સુણવા જઈએ, મીઠાં આ બંસરીના સૂર... સુવર્ણપુરે...૨
અવધૂત અલખ જગાડનાર સંત આ, દેવોને આશ્ચર્ય થાય... સુવર્ણપુરે...૩
અધ્યાત્મરસનો રસીલો સંત આ, શ્રુતસાગર ઉછળ્યા મહાન... સુવર્ણપુરે...૪
પાક્યા છે યુગપ્રધાની સંત આ, સેવકને હરખ ન માય... સુવર્ણપુરે...૫

એવા સંતની ચરણસેવાથી, ભવના આવે છે અંત... સુવર્ણપુરે...૬
પંચમકાળે અહોભાગ્ય ખીલ્યાં છે, વંદન હોજો અનંત... સુવર્ણપુરે...૭

અવનિ ઉદ્ધારવા, ભવ્યોને તારવા, તારો અવતાર...
કહાન તારી બંસીમાં, ડોલે નરનાર...

સત્યને સ્થાપવા, અસત્યને ઉથાપવા; થયો ભરતમાં તારો અવતાર... કહાન...૧
આત્મ ઉદ્ધારવા, ભવસાગર તારવા; જિજ્ઞાસુ જીવનો સાચો સરદાર... કહાન...૨
અજ્ઞાન મિટાવવા, જ્યોતિ પ્રગટાવવા; જ્ઞાનામૃત સીંચી જીવન દેનાર... કહાન...૩
આત્મદ્રષ્ટિ આપતો, જડતા ઉથાપતો; અજ્ઞાની અમ પર તારા ઉપકાર... કહાન...૪
આત્મસ્વરૂપે લીન, જગથી ઉદાસીન; સાચું પવિત્ર તું જીવન જીવનાર... કહાન...૫
જિનશાસન કાજ, ધર્મ ઉદ્ધારવા જ; ડંકો વગાડ્યો તેં ભરત મોઝાર... કહાન...૬

આ પ્રકારે એક આત્માર્થસાધક સંત ભવ્યોને તારવા સુવર્ણપુરીમાં પધારે છે અને આત્માની અલખ જગાડી ભવ્ય જીવોને મોહ નિદ્રામાંથી જગાડે છે. તેઓશ્રીનાં પાવન ચરણોથી સુવર્ણપુરી પવિત્ર અધ્યાત્મ તીર્થધામ બને છે. સર્વના હિતની વાત તેઓશ્રીની વાણીમાં એવી તો આવે છે કે જાણે અમૃતની ધાર !

તેઓશ્રીનાં દર્શનમાત્રથી સુપાત્ર જીવોને સત્ની રુચિ જાગે છે અને વાણીથી તો હૃદય પલટો થઈ જાય છે. મેઘગર્જના સમાન વાણીથી સ્વ-પરનું ભેદજ્ઞાન કરવાની વિધિ બતાવી અને ક્રમબદ્ધના સિક્કાંત દ્વારા આત્માનું અકર્તા-જ્ઞાતાસ્વરૂપ સમજાવ્યું.

હે પરમોપકારી ! અમે અમારું સર્વસ્વ —તન, મન, ધન, બધુંય—અર્પણ કરીએ તો પણ આપશ્રીનાં ઉપકારોનો બદલો વાળી શકીએ એમ નથી. વીતરાગ સર્વજ્ઞ પરમાત્માનો મૂળધર્મ-માર્ગ આપશ્રીએ અમોને આપ્યો-બતાવ્યો છે તેનો પ્રતિ-ઉપકાર વાળવા અમો સર્વથા અસમર્થ છીએ.

સુવર્ણપુરે વસ્યા એક સંત, પધાર્યા ભવ્યોને તારવા...
 જેનાં પગલાંથી કણ કણ પાવન, બન્યું સુવર્ણ તીર્થધામ... પધાર્યા...૧
 અપૂર્વ અલખ કોઈ એણે જગાડ્યો, જગાડ્યાં અનેક ભવ્ય જીવ... પધાર્યા...૨
 સોળ કળાયે જ્ઞાનસૂર્ય પ્રકાશ્યો, પ્રકાશ્યો ચૈતન્યરાજ...પધાર્યા... ૩
 જેની મુદ્રામાં શાંતરસ છવાણા, વાણીમાં અમીરસ ધાર... પધાર્યા...૪
 અંતરપટમાં ગૂઢતા ભરી છે, કળવી મહા મુશ્કેલ... પધાર્યા...૫
 અંતરહૃદયમાં કરુણાનો પિંડ છે, દ્રઢતાનો નહિ પાર... પધાર્યા...૬
 દર્શનથી સત્ રુચિ જાગે છે, વાણીથી અંતર પલટાય... પધાર્યા...૭
 સદ્ગુરુદેવા અમૃત પીરસતાં, સેવક વારી વારી જાય... પધાર્યા...૮
 સિંહકેસરીના સિંહનાદેથી, હલાવ્યું છે આખું હિંદ... પધાર્યા...૯
 સુવર્ણપુરીમાં નિત્ય નિત્ય ગાજતાં, આત્મબંસી કેરા સૂર... પધાર્યા...૧૦
 જ્ઞાતા-અકર્તાનું સ્વરૂપ સમજાવે, સ્વ-પરનો બતાવે ભેદ... પધાર્યા...૧૧
 કલ્પવૃક્ષ અમ આંગણે ફળિયું, મનવાંછિત દાતાર... પધાર્યા...૧૨
 શ્રી ગુરુદેવની ચરણસેવાથી, ભવના આવે છે અંત... પધાર્યા...૧૩
 તન-મન-ધન પ્રભુ ચરણે અર્પું, તોયે પૂરું નવ થાય... પધાર્યા...૧૪

સુવર્ણપુરીના સંતે સુવર્ણપુરીમાં પધારી ભક્તોના આંગણાં તો પાવન કર્યાં,
 પરંતુ ક્યાં બિરાજમાન થયા ? અદ્ભુત યોગીરાજનું સાધનાસ્થાન કયું હતું ? તેનું
 નામ શું હતું ? તેઓશ્રીએ ત્યાં બિરાજીને શું કર્યું ? ચાલો, આ પ્રશ્નોનું સમાધાન
 કરીએ.

જ્ઞાનામૃત ભરપૂર અને શૂરવીર બ્રહ્મચારી કહાન ગુરુદેવશ્રીએ સુવર્ણપુરીમાં
 જ્યાં બિરાજીને સ્વાધ્યાય અને આરાધના કરી તે સાધનાધામનું નામ છે
 “સ્વાધ્યાય મંદિર”. અહો ! નામ પણ કેવું સાર્થક છે ! કેમ કે તેઓશ્રીએ ત્યાં
 બિરાજીને નિરંતર સાધના અને શાસ્ત્ર સ્વાધ્યાય જ કર્યો. તેમ જ સવાર-બપોરના

પ્રવચનો દ્વારા ભેદજ્ઞાનની વીણા વગાડી, દરેક દ્રવ્યની સ્વતંત્રતાનો શંખ ફૂંક્યો અને જ્ઞાનનાં વાજાં વગાડ્યાં. તીર્થંકરની દિવ્યધ્વનિના અવયવરૂપ તથા અમૃતમય મેઘસમાન તે પ્રવચનો સાંભળતાં જ ભવ્યમયૂર આનંદથી નાચી ઉઠ્યાં અને ભક્તોના હૃદયસરોવરમાં જ્ઞાનકમળ ખીલવા લાગ્યાં.

હે અચિંત્ય પ્રજ્ઞાવંત ગુરુદેવશ્રી ! અમે અલ્પ મતિવંત આપશ્રીની મહિમા શું કરીએ ? આપશ્રીએ અમારા જ્ઞાતાસ્વભાવમાં જ આનંદ, જ્ઞાન, વીર્ય આદિ સર્વ કલ્યાણકારી ભાવો પડ્યા છે એમ શ્રદ્ધા-પ્રતીત કરાવીને તેમ જ સર્વ જીવોનો અકર્તા સ્વભાવ છે એમ વિશ્વાસ જગાડીને કર્તાપણાના-કર્તૃત્વબુદ્ધિના-અભિમાનના ચૂરેચૂરા કરી દીધાં છે. આપશ્રીએ અનંતા તીર્થંકરો અને આચાર્યો-જ્ઞાનીઓનાં માર્ગનો ઉદ્યોત કરીને તેઓશ્રીનાં કુળને દિપાવ્યું છે. આપશ્રીએ તીર્થંકરોનાં કુળની વટ યથાર્થપણે સાચવી રાખી છે, અકબંધ રાખી છે. હે સર્વોત્કૃષ્ટ ઉપકારી ! આપશ્રી જગતશિરોમણિ છો, જગત્પૂજ્ય વંદનીક છો, સીમંધરદ્રુત અને વીરલધુનંદન છો તથા કુંદકુંદદેવનાં પરમ ભક્ત છો. આપશ્રી સદા જયવંત વર્તો ! વિજયવંત રહો ! આપશ્રીનાં શ્રીમુખેથી નિજ જ્ઞાયકસ્વરૂપ સુણીને અમે સર્વ ભક્તો અમારું જીવન કૃતાર્થ કરીશું, પવિત્ર-પાવન-નિર્મળ ને શુદ્ધ કરીશું.

વાગે છે જ્ઞાનવાજાં, ગુરુરાજનાં મંદિરીયે...

ગુરુરાજનાં મંદિરીયે, સ્વાધ્યાય સુમંદિરીયે... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૧

પ્રભુ સુવર્ણપુરીમાંહી, અચિંત્ય જ્ઞાન ખીલવી;

સૂક્ષ્મ ન્યાયો પ્રકાશી, જ્ઞાનજ્યોતિને જગાવી... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૨

મુખથી છૂટે છે ધ્વનિ, અમૃત સમી એ વાણી;

સુણતાં આનંદ થાયે, હૃદય વિકસિત થાયે... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૩

દિવ્યધ્વનિનો નાદ છૂટ્યો, ચારે દિશાએ પ્રસર્યો;

મહિમા કરું શી તેરી ? અલ્પ મતિ છે મેરી... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૪

શ્રી તીર્થધામ માંહી, જયકાર નાદ ગાજે;
 અનુભવ પ્રકાશી આજે, સત્ વસ્તુને બતાવે... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૫
 શુદ્ધજ્ઞાન જ્ઞાતા માંહી, શ્રદ્ધા પ્રતીત કરાવે;
 અકર્તાપણું છે તારું, એ વાતને મલાવે... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૬
 ભગવાન કુંદકુંદનું, શાસન વર્તે છે જયવંત;
 તુજ કુળને દિપાવ્યું, ગુરુ કહાનદેવ વિજયવંત... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૭
 જગતશિરોમણિ છો, જગપૂજ્ય વંદનીક છો;
 વીતરાગદેવ વીરનાં, ગુરુ આપ લઘુનંદન છો... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૮
 ઈન્દ્રો અને નરેન્દ્રો, માંહો માંહે વાત કરતા;
 આ ભરતક્ષેત્ર માંહી, એ વીર કોણ જાગ્યો ?... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૯
 ચાલો સહુ મળીને, સુવર્ણપુરી જઈએ;
 જ્ઞાયકસ્વરૂપ સુણીને, જીવન કૃતાર્થ કરીએ... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૧૦
 ભક્તિ કરવાને તારી, શરણે આવ્યો હું વારી;
 દીનહાથ ગ્રહો કૃપાળુ, મુજ રંકને ઉગારી... વાગે છે જ્ઞાનવાજાં...૧૧

હે અનુપમ સાધક ! આપશ્રીનું જીવન કેવું અલૌકિક અદ્ભુત હતું !
 આપશ્રીનાં નિરંતર જ્ઞાન-વૈરાગ્યે રંગાયેલા અને અતીન્દ્રિય સુખના રસપાન
 કરનારા સુખરસિયા હતાં. ભેદવિજ્ઞાનના અપૂર્વ પુરુષાર્થ વડે સહજ સ્વરૂપને
 પામ્યાં હતાં. આવા વિરલ ગુરુદેવશ્રીને અમો પૂર્વના મહાપુણ્યે પામીને ધન્ય
 બન્યા છીએ. બસ, હવે એક જ ભાવના છે કે આપશ્રીની કલ્યાણકારી વાણી
 સાંભળી, નિજ ધ્યેય તત્ત્વને બીજાથી જુદો જાણી, આ ભવસમુદ્રમાંથી અમારા
 આત્માને ઉગારી લઈએ. આપશ્રીએ આત્મસાધનાનાં અજર-અમર પ્યાલા પીધાં
 છે અને અમોને પણ પીવડાવ્યાં છે. અમારી પર્યાયે-પર્યાયે વ્યાપેલા આપશ્રીનાં
 આ ઉપકારો ક્યારેય વિસ્મૃત થવાના નથી, થઈ શકે તેમ નથી. અમ જેવા પામર
 જીવોને ઉગારવા આપશ્રી નિરંતર મીઠાં મંગલ આશિષ આપતાં રહો, સદા

નિષ્કારણ કરુણાનો ધોધ વરસાવતાં રહો અને અમ ભક્તો ઉપર નિત્ય અમીદ્રષ્ટિ રહે એ જ પ્રાર્થના છે.

ગુરુ મારો જ્ઞાન વૈરાગ્યે રંગ્યો રે, ચૈતન્ય સુખનો રસિયો... ગુરુ...
 ઉત્તમ સંસ્કારોને કારણે, સહજ સ્વરૂપે ઠર્યો રે;
 ભેદ વિજ્ઞાને અજોડ પુરુષાર્થે, કેવો મસ્ત બન્યો રે... ગુરુ... ૧
 મહા પૂર્વ પુણ્યના ઉદયે, આવો વિરલો ગુરુ મળીયો રે;
 એની વાણીથી ધ્યેય સમજી, નિજ આત્મ લઉં ઉગારી... ગુરુ...૨
 બાળબ્રહ્મચારી સમ્યક્ ધારી , જ્ઞાન દશાએ ખીલ્યો રે;
 અજર પ્યાલા પીવે પીવડાવે, જિનેન્દ્ર ભક્તિમાં ભીંજ્યો રે... ગુરુ...૩
 મીઠાં મીઠાં આશિષ દેજો, અમ જેવાને ઉગારવા;
 આતમલક્ષ્મીનો લાભ કરાવી, આ કાફલો સિદ્ધપુર પહોંચાડજો...ગુરુ...૪

હે જગતારણહાર ! આપશ્રીની ભક્તોને નિર્ભય-નીડર બનાવતી પવિત્ર વાણી પ્રચુર પ્રીતિ સહિત સાંભળી, મનન કરી, અતીન્દ્રિય અલૌકિક આત્મજ્ઞાન પામીએ અને પછી નિજ જ્ઞાયકસ્વરૂપમાં પૂર્ણ લીનતા કરી કેવળજ્ઞાન પામીએ એ જ અભિલાષા છે.

હે ગુરુરાજ ! આપશ્રી જ્ઞાનનાં સમુદ્ર અને સમતાનાં સાગર છો. આપશ્રીનાં ઉપકારોની યાદી કેટલી બનાવીએ ? પૃથ્વી જેટલો કાગળ લઈએ, વનનાં વૃક્ષોની કલમો બનાવીએ અને સમુદ્રોનાં નીરની શાહી બનાવીએ તો પણ આપશ્રીનાં ગુણો-ઉપકારો વર્ણવી શકાય એમ નથી. બસ, લાખો વાર, કોડો વાર, અનંત વાર વંદન... પ્રણમન... અભિવંદન...

સુખશાંતિ પ્રદાતા, જગના ત્રાતા, કહાન ગુરુ મહારાજ;
જનભ્રાંતિ વિધાતા, તત્ત્વોના જ્ઞાતા, નમન કરું છું આજ...

જડતાનો આ ધરણી ઉપર, હતો પ્રબળ અધિકાર;
કર્યો ઉપકાર અપાર પ્રભુ ! તેં, પ્રકાશ્યા શાસ્ત્ર ઉદાર રે... સુખ..૧

વરસાવી નિજ વચન સુધારસ, કર્યો સુશીતલ લોક;
સમયસારનું પાન કરીને, ગયો માનસિક શોક રે... સુખ..૨

ગુરુવાણીનું મનન કરીને, પામું અલૌકિક ભાન;
ક્ષણે ક્ષણે હું જ્ઞાયક સમરું, પામું કેવળજ્ઞાન રે... સુખ..૩

તારું હૃદય ગુરુ ! જ્ઞાન-સમતાનું, રહ્યું નિરંતર ધામ;
ઉપકારોની વિમલ યાદીમાં, લાખો વાર પ્રણામ રે... સુખ..૪

હે મંગલકારી ગુરુદેવશ્રી ! આપશ્રીએ દૂર...દૂર...દૂરના દેશે વિહાર કર્યો છે, પણ અમ અંતરમાંથી એક સમયમાત્ર પણ દૂર નથી ગયા - ખસ્યા નથી. અમારા હૃદયસિંહાસને આપશ્રીને બિરાજમાન કર્યા છે ત્યાંથી આપશ્રી કેમ કરીને દૂર જઈ શકશો ? ભાવના ભર્યા ભક્તોને કઈ રીતે તરછોડી શકશો ? અહોરાત્ર નિરંતર અમો આપશ્રીનાં પાવન દર્શન અને ચરણસેવાની વાટ જોઈએ છીએ. આશા જ નહીં, અંતરનો દ્રઢ વિશ્વાસ છે કે એક દિવસ તો મંગલમય દર્શન દેવા અને સ્વાનુભવસભર વાણી વરસાવવાં આપશ્રી પુનઃ અહીંયા પધારશો..... પધારશો..... અને પધારશો જ.....

વિદેહવાસી કહાનગુરુ ભરતે પધારો રે...
સુવર્ણપુરીમાં નિત્યે ચૈતન્યરસ વરસાવો રે...
નિશદિન ગુરુજીની વાટ અમે જોતાં,

અમ અંતરિયામાં દર્શનની આશા;
 સુવર્ણો પધારો પુનઃ કૃપાળુદેવા રે...
 અનુભવવાણી ને દર્શન દેવા રે...
 ભવ ભવ હોજો ગુરુચરણોની સેવા રે...

હે ચાંદલિયા ! અમ ભક્તોનો એક ભાવના ભર્યો સંદેશ ગુરુદેવશ્રીને પહોંચાડીશને ? અમારા એટલા પુણ્ય નથી કે પ્રત્યક્ષ સમાગમ થાય-મળવાનો યોગ બને અને દેવયોગે પાંખ મળી નથી કે જેથી ઉડીને તેઓશ્રીનાં ચરણકમળમાં પહોંચીએ. તેથી અમ સેવકોની પ્રેમભરી વિનંતી સંભળાવજે.

ચંદ્રમા પ્રશ્ન પૂછે છે : શાસનશણગાર ગુરુદેવશ્રી ક્યાં બિરાજમાન હશે ?

ઉત્તર : હે શશિચર ! ઇન્દ્ર સમાન શોભતા એ દેવ સ્વર્ગપુરીના વૈમાનિક સ્વર્ગમાં બિરાજે છે. કદાચ ત્યાં ન મળે તો જંબૂદ્વીપના પૂર્વ વિદેહક્ષેત્રમાં જજે. શ્રી સીમંધર ભગવાનનાં સમવસરણમાં જ્યાં વૈમાનિક દેવોની સભા છે ત્યાં અમારા તારણહાર ગુરુદેવશ્રીનાં બેસણાં હશે.

પ્રશ્ન : ગુરુદેવશ્રીને ઓળખવા કઈ રીતે ?

ઉત્તર : જેઓશ્રીને સીમંધરપ્રભુનાં દર્શનથી અપાર તૃપ્તિ થઈ છે અને જેઓશ્રી પ્રભુની દિવ્ય ધ્વનિની અમૃતધાર ભાવવિભોર થઈને, ભાવનાથી ભીંજાઈને ઝીલે છે તે જ અમારા ગુરુવર.

પ્રશ્ન : પણ સંદેશો શું આપવો છે ?

ઉત્તર : હે આદર્શ સાધક ગુણમૂર્તિ ગુરુવર ! આપશ્રી સેવકોને છોડીને ચાલ્યાં ગયાં છે - નયનોથી દૂર થયાં છે, પણ

અમ અંતરમાં તો હજુ પણ નિત્ય બિરાજી રહ્યાં છો. અમો સર્વે અમારા જ્ઞાનનયન વડે આપશ્રીનાં દર્શન નિરંતર કરીએ છીએ. જે કાંઈ હવે અલ્પ ભવ બાકી છે તેમાં આપશ્રીનું સાન્નિધ્ય-શરણ હો, આપશ્રીની નિશ્રા હો, આપશ્રીનાં ચરણકમળની સેવના હો અને આપશ્રીની કલ્પવૃક્ષ સમાન શીતળ છાયમાં આત્મસાધના-આરાધના-ઉપાસના હો. હે અનંત ઉપકારી ભાવિ ભગવંત ! અમે સૌ આપશ્રીનાં બાળકો-ભક્તજનો નિશ્ચિતપણે, ચોક્કસપણે, અવશ્ય આપશ્રીએ બતાવેલ નિજ પરમ પારિણામિકભાવની - પંચમભાવની - શુદ્ધાત્માની - સાધના સાધીને સાદિ-અનંતકાળ સિદ્ધાલયમાં આપશ્રીની સાથે અને આપશ્રીની પાસે અનંત-અનંત સમાધિસુખને અનુભવશું.

ચાંદલિયા ! સંદેશ દેજે ગુરુદેવને,
વસી રહ્યાં છે સ્વર્ગપુરીને ધામ જો;
વૈમાનિક સ્વર્ગે મુજ ગુરુજી બિરાજતાં,
ઇન્દ્ર સરીખા શોભી રહ્યાં એ દેવ જો... ચાંદલિયા...૧

વિદેહમાં સ્વર્ગેથી ગુરુજી પધારતાં,
સીમંધરદર્શનથી તૃપ્તિ અપાર જો;
વૈમાનિક પરિષદમાં ગુરુવર બેસણાં,
ભાવભીનાં ઝીલે ધ્વનિ અમૃતધાર જો... ચાંદલિયા...૨

ગુરુજી ! તારા પડ્યા વિરહ વસમા ઘણા,
તારણહાર થયાં નયનોથી દૂર જો;
સેવકને છોડી ગુરુજી ચાલ્યાં ગયાં,
અંતરમાં તો નિત્ય બિરાજો નાથ ! જો... ચાંદલિયા...૩

ભવભવમાં હો તુજ ચરણોની સેવના,
અનંત ઉપકારી ભાવી ભગવંત જો;
શુદ્ધાત્માના શરણે સાધી સાધના,
નિત્યે રહેશું દેવ-ગુરુની સાથ જો... ચાંદલિયા... ૪

હે વહાલા કહાનગુરુદેવ ! આપશ્રી તો તીર્થકરો અને ગણધરોના દેશનાં વસનારાં હતાં. અમારા ઉપર પરમ કરુણા કરી અમ જેવા રંક-પામરના આંગણે પધાર્યાં હતાં. છતાં ન તો અમે મન-વચન-કાય વડે પૂર્ણ અર્પણતા કરી કે ન તો આપશ્રીની નિષ્કારણ કરુણાનો લાભ લીધો. આ દોષની ક્ષમા કરી આપશ્રી પુનઃ પધારો એવી વિનવણી કરીએ છીએ. હે અધ્યાત્મકલ્પવૃક્ષ ! ચૈતન્યચિંતામણિ ! આપશ્રીનાં ગુણો શું ગાઈએ ? અરે ! આ કાળે આપશ્રીનાં દર્શન મળવા પણ દુર્લભ હતાં, છતાં આપશ્રીએ આ પંચમકાળે અતિશય ઊંડા અને ગંભીર રહસ્યમય સત્યવાણીની અમૃતવર્ષા વરસાવી હતી. આપશ્રી તો જિનવાણી માતનાં અણમોલા પુત્ર હતાં ને આત્માર્થી જીવોનાં અનુપમ નેત્ર હતાં. આપશ્રી પુનઃ ફરીને અમૃતવાણી વરસાવવાં ને દર્શન આપવાં પધારો..પધારો..પધારો...

કહાનગુરુજી ! વહાલા પુનઃ પધારજો !

સીમંધર-ગણધરનાં સત્સંગી તમે,
આવ્યાં રંકધરે શો પુણ્યપ્રભાવ જો;
અર્પણતા પૂરી ના અમને આવડી,

લેશ ન લીધો ઉરકરુણાનો લાવ જો...કહાનગુરુજી..૧

સત્યામૃત વરસાવ્યાં આ કાળે તમે,

આશય અતિશય ઊંડા ને ગંભીર જો;

નંદનવન સમ શીતળ છાંય પ્રસારતાં,

જ્ઞાનપ્રભાકર પ્રગટી જ્યોત અપાર જો...કહાનગુરુજી..૨

અણમૂલા સુતનુઓ શાસનદેવીનાં,
 આત્માર્થીની એક અનુપમ આંખ જો;
 સંત સલૂણા ! કલ્પવૃક્ષ ! ચિંતામણિ !
 પંચમ કાળે દુર્લભ તવ દિદાર જો...કહાનગુરુજી..૩

ગુણસાગર ગુરુદેવશ્રીનાં ગુણોની ગાથા કઈ રીતે લખી શકાય ? કહી શકાય ? વર્ણવી શકાય ? અક્ષર થોડાં છે, કાળ અલ્પ છે, મતિ ન્યુન છે અને ગુણ અનંત-બેહદ-અપાર-અપરિમિત છે. તેથી તેઓશ્રીનાં ગુણો મુખથી કહી શકવા યોગ્ય નથી તેમ જ અક્ષર વડે લખી શકાય એમ નથી. એ તો જેની હોનહાર ઉજ્જ્વળ છે તે જ મંગલકારી ગુરુદેવશ્રીનું નામ એકાગ્ર ચિત્ત થઈને લે છે અને તેઓશ્રીનાં પવિત્ર ગુણોનું ધ્યાન કરે છે તથા તેને જ તે ગુણો અંતરમાં ઓળખાય છે ને પ્રાપ્ત થાય છે. ફરી ફરીને પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીને ભક્તો વિનંતી કરે છે કે હે તારણહાર ! મારી આત્મપરિણતિરૂપી શુદ્ધ શેરીમાં આપશ્રી પધારો. હું આપશ્રીની વાટ જોઉં છું. હું હવે સ્વચ્છંદતા છોડી આપશ્રીનાં ચરણકમળમાં મારું સર્વસ્વ અર્પણ કરું છું. આપશ્રીનાં વિરહની વેદના મારાથી સહન થઈ શકતી નથી. આપશ્રીનાં વિરહમાં મારે એક ઘડી તો એક યુગ જેવી થઈ પડી છે. હે સેવકશણગાર ! હે જ્ઞાનનિધિ ! જ્ઞાન પ્રગટાવવા, મને પાવન કરવા અને ત્રિવિધ તાપને ટાળવા માટે ત્વરાથી શીઘ્ર અમ આંગણિયે સુર્વણપુરીમાં પધારો..પધારો..પધારો.

મારા જીવન તણી શુદ્ધ શેરીએ ગુરુ આવોને,
 હું તો જોઉં વાલમની વાટ મારા ઘેર આવોને... ૧

મારા ચંદનના ચિત્ત ચોકમાં ગુરુ આવોને,
 મારા આતમ સરોવર ઘાટ મારા ઘેર આવોને...૨

મેં છોડી સ્વચ્છંદતા માહરી ગુરુ આવોને,
ગુરુ ચરણે કર્યું દિલ ડુલ મારા ઘેર આવોને...૩

મને વ્યાપી વિરહ તણી વેદના ગુરુ આવોને,
મારાથી ખમી ન ખમાય મારા ઘેર આવોને...૪

મારે એક ઘડી એક યુગ થઈ ગુરુ આવોને,
ગુરુ દરશન દેવાને દયાળ મારા ઘેર આવોને...૫

જ્ઞાનનિધિ જ્ઞાન પ્રગટાવવા ગુરુ આવોને,
મને પાવન કરો ધરી પાદ મારા ઘેર આવોને...૬

તમે મારા નયનનાં તારલા ગુરુ આવોને,
મારા હૈયાના અણમૂલા હાર મારા ઘેર આવોને...૭

આ ત્રિવિધ તાપને ટાળવા ગુરુ આવોને,
સંત સેવક તણા શણગાર મારા ઘેર આવોને...૮

